

מיכתבים

הוא דווקא המשיך לפשוט עט ואם כי, בין שאר עיסוקיו, היה פעם גנן גינות-נוי מעולה, עתה הוא מתגורר בדנמרק ומשמש ככתבן של קול יש-ראל ושל העיתונים הארץ וחדשות בצפון-א"י רופה, כשממלכתו משתרעת על פני חמש מדינות (דנמרק, נורבגיה, שוודיה, פינלנד ומרי פעם גם גיחה לברית-המועצות).

אסתר זיכר, רמת-גן

זאת לא רחל

על הרחילויות האחרונות של המרחל לת (רחל המרחלת), העולם הזה (13.5.87).

תמיד קיוויתי כי סוף-סוף אמצא איוו פעם ברחל המרחלת איוו רחילות עסיסית על משהו מהעולם הזה. הלא היסטמה של העיתון היא... ללא משוא פנים.

ועכשיו זכית והמרחלת נשברה. גם סיפור על דפנה ברק (השעון של המיליארדר שלא שווה כלום) וגם סיפור על רנית אנטלר (שבנו מפיק הסרטים של טדי קולק נמלט מפניה ובלבד שלא תדובב אותו).

לכן אני מציעה לשנות את שם המדור — מרחל מרחלת על כל העולם לרחל מרחלת על כל העולם הזה. רחל בן-עטר, תל-אביב

מיספרים תנ"כיים

עוד על מיספר הספרים בתנ"ך ("מיכתבים", העולם הזה (13.5.87)).

אם העולם הזה מוצא לנכון להתערב בדיון מתמטי נכבד, כמו עניין מיספר סיפרי התנ"ך (39 לפי חשבון הגויים, 24 לפי חשבון היהודים) ולהסביר מניין נובע ההפרש של 15 ספרים, אעלה גם אני את תרומתי לתנ"ך במיספרים.

למשל: מי שלא ידע, הגיעה השעה שידע — מיספר האותיות בחמשת חומשי התורה הוא 304,805. כשהאות השביעה ביותר היא יו"ד (31,503 פעמים) והגדירה ביותר היא פ"א סופית (834 פעמים בלבד).

גרשון לובשטיין, הרצליה

אתלטיקה קלה

על כושרו המיני של לורנס אוליבייה ("תמרוים", העולם הזה (27.5.87)).

אוליבייה בתפקיד אל* רק לא במיטה

הרגה אותי הציטטה הזאת מפיו של לורנס אוליבייה: על הבימה הוא אתלט עולמי; בבדיקה (בגיל 80) הוא אתלט בינלאומי; רק במיטה הוא לא מסוגל להיות אתלט?

הרי זאת האתלטיקה הכי קלה שיכולה להיות! דן שרון, תל-אביב

"אינדומה"לו

על התעתיק העברי של שם אופנוע בריטי ("רוח צדדית", העולם הזה (27.5.87)).

ההתפעלות מניחוח-הנעורים שבסיפורי אורי אבנרי (על נסיעתו עם נערה נתייית בכביש הסוער לחיפה) השכיחה כנראה לכותב הנכבד את שמו של האופנוע עליו הם רכבו.

זה היה אופנוע מטסלס (אינדומה"לו, בתרגום חופשי) ולא מאצ'לס (הרבה פחות), כפי שהעולם הזה בחר להעתיק את שם האופנוע — שרה גיל, תל-אביב

* זאוס בסרט. מאבק הטיטאנים.

(המשך מעמוד 3)

מורי וידידי אורי קיסרי (העורך הראשון של העולם הזה) החליט שיש לי כישרון עיתונאי וביקשני להצטרף באורח קבוע לצוות. אך העדפתי או ללכת לשטח הפירסומת.

אליהו טל, צהלה

לפני שנודע שמו של הקורא טל בשטח הפירסומת (בשנות ה-50, כאחד מבעלי סוכ' נות-הפירסום הגדולה בארץ) עוד הספיק ל' שרת בצבא הבריטי של מלחמת-העולם ב' דרגת מייגור (רב-סרן) ובצה"ל, בדרגת סגן אלוף. כשאחד מתפקידיו היה ריכוז גיוסם של אנשי המח"ל (מתנדבי חוץ-לארץ).

הבנקאי המעופף

על הדמיון שבין עבודת טייס לעבודת דת פקיד-בנק ("אינדך יכול לטוס כל החיים ולפחד", העולם הזה (27.5.87)).

כאשר טייס-הגניסוי של הליביא, ע', הודה בפני ענת סרגוסטי, כי במידה מסוימת להיות טייס זה כמו להיות פקיד-בנק, הוא כיוון לדעת גדולים. עובדה: כנראה שהנסיון שלו כטייס הקל על האלוף דן טולקובסקי, מי שהיה מפקד חיל-האוויר בשנות ה-50, להיות במשך כמעט 30 שנה מראשי הבנקאות בארץ, כמנהל חברת ההשקעות של בנק דיסקונט.

ירון לנדסברג, תל-אביב

כיצד נפתח התיק

על זכות-הראשונים של העולם הזה בחשיפת פרשת נאפסו ("ה"ש"ב" העליל עליו", העולם הזה (29.4.87)).

אני בחורה מהעדה הצ'רקסית, המפורסמת בזמן האחרון בעיקבות פרשת נאפסו. כרצוני להורות להעולם הזה בכלל ולעיתונאית ענת סרגוסטי בפרט, על פירסום תמונתו של יוסי גינוסר (איש השב"כ לשעבר) בהעולם הזה (14.1.87).

פירסום זה של גינוסר (שעד אז רק בני העדה בלבד ידעו על זהותו), גרם לפתיחת התיק (של עיזאת נאפסו) מחדש. אלמלא הפירסום הנ"ל נאפסו היה נקבר עוד 11 שנים בכלא. אבזק אמירה, ריחניה

ומי במקום הרביעי

על גודלו של ערי הארץ ("תמרוים", העולם הזה (1.6.87)).

לרגל פטירתו של ירוחם צייול, מי שהיה ראש העיריה של חיפה, הודרו העולם הזה להזכיר כי חיפה היא העיר השלישית בגודלה בארץ. אבל זאת הרי עובדה ידועה.

לעומת זאת, הגידו"א לי מי העיר הרביעית בגודלה בארץ? וודאי תשיבו: בתיים. לא נכון. בפירוש, לא נכון. העיר הרביעית בגודלה בארץ היא חולון. מוזני יפרה, חולון

אין הדבר ברור כל-כך. גם אומדן מיס' פר תושבי חולון וגם אומדן מיספר תושבי בתיים נע סביב ה-135 אלף. ובעורפיהן של השתיים נושפות פתח-תיקווה (כ-130 אלף); רמת-גן (כ-125 אלף) ובאר-שבע (כ-120 אלף).

לא קבצן ולא גנן

על כתב ותיק של העולם הזה ("רפול ואפלטון", העולם הזה (27.5.87)).

במיסגרת תערוכת החמשיים שערכתם, לרגל השמעת חמשי של רפול ברדיו, הוכתם גם את החמשי על אליהו זהבי, שלפני שנים רבות ערך מיבצע בו העמיד פנים של מקבץ-נרבות (כדי לעמוד על יחס הציבור לקבצנים מצד אחד ועל גובה הכנסותיהם של קבצנים מצד שני).

וכך הלך אותו חמשי על מיבצעו של זהבי: מעשה בכתב מיוחד.

שנשלח קבצן יום אחד,

כשמנה וספר,

לעיתון לא חזר —

הוא החליט להמשיך לפשוט יד.

אבל כמובן שבזוי זהבי לא המשיך לפשוט יד.

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי ♦ המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב גורדון 3, טל. 03/232262/3/4. תאריך: 136 ♦ העורך הראשי: אורי אבנרי ♦ עורך-מימנה: רוב איתן ♦ עורך תכנית: יוסי שגון ♦ רבות מערכת: ענת סרגוסטי ♦ עורך כיתוב: גורא נוימן ♦ מחלקת המודעות: ברמית טל ♦ עורך דפוס: יפתח שביט ♦ ראש המינהלה: אברהם סיטון ♦ המו"ל: "העולם הזה" בע"מ ♦ הרפסה: "הרפוס החדש" בע"מ, תל-אביב ♦ הפצה: גר בע"מ, תל-אביב.

קו"א י"ק.

תם. כל עוד אינם רואים את תצלומיהם ואת הכינויים שבהם השתמשו.

כלומר, האיסור מהווה הפרעה חמורה ביותר לגילוי האמת ולעשיית הצדק.

הסיבה הרישמית היא שהקורבנות עלולים להכיר את האנשים שהתעללו בהם, ושוזה חושף את האנשים לנקמה. אין כזה כל משו. עד היום לא היו מעולם פעולות-נקמה כאלה. אין סיבה להניח שיהיו מחר. מחוץ לכותלי בית-המישפט. אולם זכותם של הקורבנות היא לראות את פניהם של מקבלי התנייה, ולרדת באילו כניוים הש' תמשו. כדי שיוכלו גם הם לעשות מה שעשה עיזאת נאפסו: להגיש עירעור או לתבוע רווייה של מישפטיהם. מה גם שקיים חשש חמור שעש' רות, ואולי מאות קורבנות נוספים יושבים היום בכלא. אחרי שנסחטו מהם הודאות כאותן השיטות.

כשם שלא היתה סיבה למנוע את פירסום תמונתו של גינוסר, כך אין כיום סיבה לגיטימית לאסור את פירסום תמונותיהם של אברהם שלום וחבריו.

אני סבור כי על הצנזורה לשקול את העניין מחדש ולשנות את החלטתה.

אתר הזנות - למחרת

דודיהענק על אתר-הזנות הלאומי בתל-ברוך. שפירסמו לפני שבועיים. עורר ויכוח רב נציבור. אך הוא השפיע באתר עצמו? מזוהז ש' ברם, שיצא לשטח כדי לבחון את התוצאות:

"מאז שפורסמה הכתבה, כמות אלינו הרבה יותר מכוניות. במיוחד כמות יותר מכוניות מפארות של אנשים מכובדים". אמרה לי חלי, זונה שהרחורת. "נראה שהם קראו את הכתבה וקיבלו אומץ לבוא אלינו".

"מאז הכתבה מגיעים המון מצויים. אנשים שבאים סתם להסתכל, כאילו היינו קולנוע. לפי הכתבה הם חושבים שפה יותר מעניין מאשר בתיאטרון". הוסיפה מזל, מכוכבות הכתבה.

הנה, קוקסינל שצולם בכתבה כשהוא לבוש בשימלה מנומרת, וכשפניו מכוסות בצבע שחור, מתלונן: "למרות שלא ראו את הפנים שלי, זהו אותי כל הזנות והלקוחות הקבועים. רק לי יש שימלה מנומרת, ובגלל זה אי-אפשר לטעות בני". מירב הבלונדית טוענת שהכתבה תיארה את המתרחש במקום "יותר מדי טוב". לדבריה: "כי תבתם כל מה שסיפרנו. כל מה שקורה כאן, בלי להחסיר אף פרט אחד. סיפרתם על כל מיני סטיות של לקוחות. אנשים יכולים לקבל רושם לא טוב על המקום. וחזק מזה, זה לא פייר כלפי הלקוחות שיש להם הסטיות שסיפרנו עליהן.

חלק מהמיקצוע שלנו זה לדעת לשתוק. לי יש לקוח שיש לו סטייה. סיפרתי על זה בכתבה, ומאז הפירסום הוא לא מגיע. לא נעים לי ממנו". אריס, שרבריה חזכנו אף הם בכתבה, סיכמה את הנושא: "עכשיו יהיה בלגאן שבועי-שבועיים.

ואחריכך הכל יחזור להיות כמו שהיה. בסך-הכל זהו מקום-העבודה שלנו, ואנחנו עובדות כאן קשה מאוד".

העולם הזה אינו מוצא לנכון להתערב בדיון מתמטי נכבד, כמו עניין מיספר סיפרי התנ"ך (39 לפי חשבון הגויים, 24 לפי חשבון היהודים) ולהסביר מניין נובע ההפרש של 15 ספרים, אעלה גם אני את תרומתי לתנ"ך במיספרים.

למשל: מי שלא ידע, הגיעה השעה שידע — מיספר האותיות בחמשת חומשי התורה הוא 304,805. כשהאות השביעה ביותר היא יו"ד (31,503 פעמים) והגדירה ביותר היא פ"א סופית (834 פעמים בלבד).

עוד על מיספר הספרים בתנ"ך ("מיכתבים", העולם הזה (13.5.87)).

אם העולם הזה מוצא לנכון להתערב בדיון מתמטי נכבד, כמו עניין מיספר סיפרי התנ"ך (39 לפי חשבון הגויים, 24 לפי חשבון היהודים) ולהסביר מניין נובע ההפרש של 15 ספרים, אעלה גם אני את תרומתי לתנ"ך במיספרים.

למשל: מי שלא ידע, הגיעה השעה שידע — מיספר האותיות בחמשת חומשי התורה הוא 304,805. כשהאות השביעה ביותר היא יו"ד (31,503 פעמים) והגדירה ביותר היא פ"א סופית (834 פעמים בלבד).

גרשון לובשטיין, הרצליה

אתלטיקה קלה

על כושרו המיני של לורנס אוליבייה ("תמרוים", העולם הזה (27.5.87)).

הקוקסינל המנומרת כולם ידעו!

לנצל את ההיתר. הם פירסמו את התצלומים רק כעבור חמישה שבועות נוספים.

עם פירסום התצלום שלנו פרצה הפרשה החוצה, והתגלגלו הכתבים עד להודאת ראשי השב"כ בפשעים שביצעו. הרחתם ומתן החנינה. הצנזורה אסרה לפרסם את תצלומיהם של כל ההזנות והמורחים. החל באברהם שלום וכלה ביוסי גינוסר. אך כאשר הופיע גינוסר מרצונו בכינוס פוליטי פומבי של אריאל שרון, תבענו מן הצנזורה את הזכות לפרסם את תצלומו. לאור הנסיבות, שוכנע הצנזור, התצלום פורסם. שוב פתחנו את הדרך לעיתונים האחרים, והתצלום פורסם בהרחבה.

כתוצאה מכך ויהה עיזאת נאפסו את האיש שחקר אותו, ושסחט ממנו הודאה בלחץ גופני ונפשי. היה זה גינוסר, אולם נאפסו הכיר אותו רק בשם אחר. אלמלא התצלום, לא היה מזהה אותו.

תורות לזיהוי השתנה מצבו המישפטי של נאפסו, והוא זכה בעירעור.

אני מעלה עניין זה עכשיו. כדי למחות על כך שהצנזורה ממשיכה לאסור את פירסום תמונותיהם של ארשיה-שביט, כיל-שעבר, פרט לגינוסר, וגם את כניויהם.

אין בכך כל הגיון. האנשים האלה חדלו מל' שרת. שיטותיהם נחקרות על-ידי ועדת-חקירה ממלכתית. קורבנותיהם אינם יכולים לזהות אר